

Warszawa, dnia 8 marca 2010

KANCELARIA SENATU
BIURO ANALIZ I DOKUMENTACJI

Węgry – Przygotowania do przewodnictwa w Unii Europejskiej w 2011 r.

Rozporządzenie rządu nr 374/2007 (23. XII.), zmienione późniejszym rozporządzeniem rządu nr 53/2009 (12. III.)

O doborze, szkoleniu i wynagradzaniu osób bezpośrednio zaangażowanych w węgierskie przewodnictwo w Unii Europejskiej

Rząd działając na podstawie podpunktu b) punktu (1) artykułu 35. Konstytucji oraz zgodnie z jej punktem (2), który stanowi o uprawnieniach ustawodawczych rządu, na podstawie akapitu (4) ustawy nr XXIII¹ o statusie prawnym urzędników państwowych i o centralnych organach administracji państwowej z 1992 r., oraz na podstawie punktu (5) artykułu 76 ustawy o statusie prawnym członków rządu i sekretarzy stanu z 1996 r. nr LVII na podstawie punktu (1) podpunktu (h) artykułu 342 ustawy nr XLIII o stosunku służbowym zawodowych i kontraktowych żołnierzy sił zbrojnych, na podstawie punktu (3) artykułu 287 ustawy nr XCV z 2001 r. o statusie prawnym osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych oraz na podstawie pełnomocnictwa zawartego w punkcie (3) artykułu 92 ustawy nr XXXIII z 1992 roku, rozporządza co następuje:

¹ W węgierskim ustawodawstwie, zgodnie z wieloletnią tradycją, ustawy przyjęte w ciągu jednego roku, są numerowane kolejno cyframi rzymskimi – przyp. tłum.

Zakres prawny rozporządzenia

Artykuł 1.

(1) Rozporządzenie obejmuje osoby wybrane na podstawie powyższego rozporządzenia i bezpośrednio zaangażowane w udział w zbliżającej się węgierskiej prezydencji w Unii Europejskiej (dalej przewodnictwo w UE), które:

- a) zajmują wiodącą pozycję w organach przygotowujących Węgry do udziału w pracach Rady Unii Europejskiej (grupach doradczych, komisjach) lub
- b) wykonują centralne lub doradcze i międzyresortowe zadania w grupach bezpośrednio powiązanych z kierowniczymi organami Unii Europejskiej (dalej razem ujmując: sztab prezydencji)

(2) Artykuły 6-10 rozporządzenia mają zastosowanie wobec urzędników bezpośrednio zaangażowanych w działania na szczeblu centralnym i koordynacyjnym, podejmowane w ramach działań organów centralnych (dalej urzędnicy zaangażowani w działania na szczeblu centralnym) a także wobec urzędników, którzy wypełniają zadania powierzone przez organy Unii Europejskiej (grupy robocze, komisje), działające w ramach porządku dziennego tych organów (dalej: urzędnicy odpowiedzialni za teczki tematyczne).

(3) Prawną podstawą pracy urzędników w sztabie prezydencji jest ustawa nr XXIII z 1992 r. o centralnych organach administracji państwowej, w tym o statusie prawnym urzędników, ustawa nr LVII z 2006 r. o statusie prawnym członków rządu i sekretarzy stanu, ustawa nr XLIII z 1996 r. o stosunku służbowym żołnierzy zawodowych pełniących służbę w siłach zbrojnych oraz ustawa nr XCV z 2001 r. o statusie prawnym zawodowych i kontraktowych żołnierzy pełniących służbę w węgierskich siłach zbrojnych.

(4) Liczbę urzędników przeznaczonych do zatrudnienia w ramach sztabu prezydencji określa rząd w drodze rozporządzenia, mając na uwadze wymogi ze strony UE, zakres zadań wynikających z przewodnictwa w UE, oraz zakres zadań i kompetencji szefów organów administracji państwowej.

(5) Zakres zadań szefów centralnych organów administracji państwowej będzie dostosowywany do zakresu obowiązków określonych przez ministrów w drodze aktów prawnych.

Dobór członków sztabu prezydencji

Artykuł 2.

(1) Szef centralnego organu administracji państwowej, odpowiedzialny za określony zakres zadań, może wybrać do składu sztabu prezydencji urzędników, którzy

- a) zgodnie z aneksem (2) rozporządzenia rządu nr 1123/ 2006 o udziale w procesie decyzyjnym Unii Europejskiej i związanych z nim działaniach koordynacyjnych, o udziale w Europejskiej Międzyresortowej Komisji Koordynacyjnej uczestniczą w procesie wypracowywania i reprezentowania stanowiska węgierskiego lub
- b) uczestniczą w rządowych lub międzyresortowych zadaniach związanych z UE, wykonywanych w ramach prac w centralnych organach administracji państwowej oraz
- c) dysponują znaczną branżową wiedzą fachową oraz z zakresu UE, niezbędną do wykonywania zadań na poziomie kierowniczym, oraz
- d) legitymują się znajomością języka określaną co najmniej poziomem samodzielności B2², jeśli chodzi o język angielski, uzupełnioną o znajomość zagadnień związanych z Unią Europejską lub też, jeśli stojące przed nimi zadania tego wymagają, mogą się wykazać znajomością języka francuskiego określaną poziomem samodzielności B1 oraz
- e) są przygotowani merytorycznie i gotowi do pełnienia zadań na poziomie sztabu kierowniczego.

(2) Listę urzędników na której znajdą się osoby dobrane zgodnie z kryteriami zawartymi w podpunkcie a) punktu (1) przygotowuje minister spraw zagranicznych, na wniosek szefów naczelnych organów administracji państwowej.

(3) Znajomość języków obcych oraz posiadanie wiadomości i zdolności niezbędnych do wykonywania zadań w ramach sztabu prezydencji przez urzędników mianowanych do tego sztabu, zgodnie z punktem (1) – są sprawdzane w ośrodkach rozwoju.

² A także A1, A2, B1, C1 i C2 – poziomy podstawowy, samodzielności i biegłości: terminy zaczerpnięte z europejskiego systemu kształcenia językowego, opracowanego przez Radę Europy i przyjętego w Europie – przyp. tłum.

(4) Biorąc pod uwagę rezultaty sprawdzianów uzyskanych w centrach rozwoju – stosownie do zadań postawionych przez UE – określa się indywidualny plan kształcenia członka sztabu kierowniczego, stosownie do treści punktów (1) i (2).

Artykuł 3.

(1) Jeżeli szef centralnego organu administracji państwowej, zgodnie z treścią punktów (1)-(2) artykułu 2 nie mógł mianować urzędnika, który zdolny jest do pełnienia zadań w ramach i na poziomie sztabu prezydencji, to wówczas może na to stanowisko mianować urzędnika, który

- a) ma stosowne przygotowanie i wiedzę, w tym w zakresie Unii Europejskiej, umożliwiającą pełnienie funkcji w sztabie prezydencji,
- b) posiada znajomość języka angielskiego na poziomie znajomości języka na poziomie samodzielności B2 uzupełnioną o wiedzę z zakresu UE, oraz – o ile to konieczne ze względu na pełnienie funkcji kierowniczych w okresie przewodnictwa w UE – dysponuje znajomością języka francuskiego na poziomie samodzielności B1 oraz
- c) jest przygotowany merytorycznie i gotowy do pełnienia funkcji na poziomie sztabu prezydencji.

(2) Poziom branżowej i fachowej wiedzy, wiedzy z zakresu UE oraz znajomość języków obcych urzędnika mianowanego do składu sztabu kierowniczego, zgodnie z punktem (1) są oceniane w ośrodkach selekcji.

(3) Po wzięciu pod uwagę rezultatów oceny – stosownie do zadań związanych z przewodnictwem w UE - określa się indywidualny plan rozwoju kandydata.

Artykuł 4.

(1) Jeżeli szef centralnego organu administracji państwowej, zgodnie z treścią punktów (1) – (3) artykułu 2 oraz punktów (1) - (2) artykułu 3 nie mógł mianować urzędnika do pełnienia funkcji w sztabie kierowniczym zgodnie z zakresem zadań i kompetencji tego organu administracji centralnej, to wówczas na stanowisko to należy ogłosić konkurs publiczny.

(2) Zadanie ogłoszenia konkursu spoczywa na dyrektorze generalnym Urzędu Rady Ministrów, ministrze spraw zagranicznych oraz szefie danego centralnego organu administracji.

(3) Osoby uczestniczące w konkursie – zgodnie z zakresem zadań w sztabie prezydencji – muszą się wykazać:

- a) zdolnością do pracy w administracji państwowej, zdolnością do odbywania służby wojskowej lub pozostawania w stosunku służbowym, zgodnie ze stawianymi w tych przypadkach wymaganiami,
- b) wyższym wykształceniem odpowiadającym wymaganiom stawianym w sztabie prezydencji,
- c) znajomością języka angielskiego przynajmniej na poziomie biegłości C1 – a o ile to konieczne do wykonywania zadań związanych z UE – znajomością języka francuskiego przynajmniej na poziomie samodzielności B1.

(4) Oprócz wymagań zawartych w punkcie (3), ogłoszenie o konkursie powinno zawierać także wymagania zawarte w punkcie (9) artykułu 10 Kodeksu Służby Cywilnej.

(5) Ocena uczestników konkursu i ich prac odbywa się na zasadach zawartych w artykule 5.

Ośrodki rozwoju i ośrodki selekcji

Artykuł 5.

(1) Zgodnie z zasadami selekcji, określonymi w niniejszym rozporządzeniu, ocenę umiejętności, uzdolnień i wiedzy osób mianowanych i uczestniczących w konkursie opracowuje się w ośrodkach rozwoju oraz w ośrodkach selekcji.

(2) Ośrodek rozwoju stosuje procedurę, której celem jest ocena umiejętności, uzdolnień i wiedzy kandydujących urzędników, określenie zakresu ich dalszego kształcenia oraz perspektywicznych założeń rozwoju. W trakcie powyższej procedury sprawdzeniu podlega także znajomość języków obcych (angielskiego i francuskiego), oraz umiejętności i uzdolnień niezbędnych do wykonywania zadań związanych z prezydencją.

(3) Ośrodek selekcji stosuje procedurę, której celem jest ocena umiejętności, uzdolnień i wiedzy kandydujących, a następnie ich uszeregowanie i selekcja oraz wypracowanie indywidualnych planów rozwoju. W trakcie powyższej procedury sprawdzeniu podlega znajomość języków obcych (angielskiego i francuskiego), umiejętności i uzdolnień niezbędnych do wykonywania zadań związanych z prezydencją, umiejętności branżowych i wiedzy z zakresu znajomości problematyki związanej z Unią Europejską.

(4) Koordynacja procesu selekcji, szczególnie działania koordynujące związane z ośrodkami rozwoju i ośrodkami selekcji spoczywa na dyrektorze generalnym Urzędu Rady Ministrów,

ministrze spraw zagranicznych oraz szefie centralnego urzędu administracji państwowej, któremu powierzono dany zakres działań podczas prezydencji w UE.

(5) W ramach działań podejmowanych w obrębie ośrodka rozwoju, dyrektor generalny Urzędu Rady Ministrów jest odpowiedzialny za ocenę znajomości języków obcych oraz umiejętności i uzdolnień koniecznych do wykonania danych zadań związanych z prezydencją.

(6) W ramach ośrodka selekcji – we współpracy z Urzędem Rady Ministrów –

a) szef centralnego urzędu administracji państwowej wykonujący określone zadania związane z prezydencją jest odpowiedzialny za ocenę stosownej wiedzy fachowej,

b) minister spraw zagranicznych jest odpowiedzialny za ocenę wiedzy z zakresu Unii Europejskiej oraz wiedzy koniecznej do wykonania konkretnych zadań związanych z prezydencją,

c) dyrektor generalny Urzędu Rady Ministrów jest odpowiedzialny za ocenę znajomości języków obcych oraz umiejętności i uzdolnień koniecznych do wykonania zadań związanych z prezydencją. Ocena ta może być wykonywana z zaangażowaniem osób z zewnątrz.

(7) Ocena wyników osiągniętych przez kandydatów, zgodnie z brzmieniem punktu (2) artykułu 3 oraz punktu (5) artykułu 4, podejmowana w ramach ośrodka selekcji, jest zadaniem komisji przygotowawczej, wyznaczonej przez dyrektora generalnego Urzędu Rady Ministrów, szefa centralnego urzędu administracji państwowej, odpowiedzialnego za realizację danego zadania z zakresu prezydencji oraz przez ministra spraw zagranicznych. Jeżeli członkowie komisji przygotowawczej nie są jednomyślni co do osoby najlepszego kandydata, decydujący głos ma szef centralnego organu administracji państwowej, odpowiedzialny za realizację danego zadania z zakresu prezydencji.

(8) Przy ocenie prac konkursowych na korzyść kandydata przemawiają:

a) znajomość któregoś z oficjalnych języków Unii Europejskiej, poświadczona egzaminem państwowym - poza znajomością języków angielskiego i francuskiego,

b) doświadczenie w pracy w administracji państwowej w obszarach określonych przez niniejsze rozporządzenie,

c) doświadczenie wynikające z pracy lub praktyki w instytucjach Unii Europejskiej,

d) doświadczenie wynikające z pracy związanej z członkostwem Węgier w Unii Europejskiej.

(9) W odniesieniu do uczestnika w konkursie, który został wybrany, a który nie jest zatrudniony w administracji państwowej, nie służy w siłach zbrojnych lub nie jest związany innym stosunkiem pracy, naczelny organ administracji państwowej na czas wypełniania

określonego zadania z zakresu prezydencji, ustanawia dla niego stosunek pracy w administracji państwowej, stosunek służby w siłach zbrojnych lub zawodowy stosunek pracy.

(10) Osoba biorąca udział w konkursie, która została zakwalifikowana i jest związana stosunkiem pracy w administracji państwowej, stosunkiem służby w siłach zbrojnych lub zawodowym stosunkiem pracy zostaje na czas określony przeniesiona w skład osobowy centralnego organu administracji państwowej, realizującego dane zadanie.

Szkolenie

Artykuł 6.

(1) Członkowie sztabu prezydencji w celu pełnego wykonania zadań wynikających z prezydencji – biorąc za punkt wyjścia swoje wyniki osiągnięte w procesie doboru oraz na podstawie indywidualnych planów rozwoju (szkolenia) – biorą udział w szkoleniu dostosowanym do potrzeb zadań wynikających z prezydencji (dalej: szkolenie związane z prezydencją w UE).

(2) Przy przygotowywaniu szkolenia dla potrzeb sztabu prezydencji trzeba brać pod uwagę zadania wynikające ze zbliżającej się prezydencji oraz wymogi Unii Europejskiej związane z ich rozwiązywaniem.

(3) Za szkolenie specjalistyczne i branżowe odbywające się w ramach szkolenia związanego z prezydencją w UE odpowiada szef centralnego organu administracji państwowej, odpowiadający jednocześnie za określone zadania wykonywane w ramach prezydencji.

(4) Za szkolenie w zakresie języków obcych i doskonalenie umiejętności i uzdolnień niezbędnych do wykonywania zadań z zakresu prezydencji odpowiedzialni są dyrektor generalny Urzędu Rady Ministrów oraz minister spraw zagranicznych.

(5)-(8)³

(9) Referenci i osoby odpowiedzialne za teczki tematyczne, na wniosek szefa centralnego organu administracji państwowej biorą udział w określonym dla nich szkoleniu z zakresu przewodnictwa w UE.

³ Por. artykuł 6. rozporządzenia rządu nr 53/2009 (12. III.), patrz strona 10 – przyp. tłum.

Wynagrodzenie członków sztabu prezydencji

Dodatek za prezydencję w UE

Artykuł 7.

(1) Zgodnie z brzmieniem niniejszego rozporządzenia członkom sztabu prezydencji, referentom i osobom odpowiedzialnym za teczki tematyczne, wypłaca się w związku z ich większym obciążeniem pracą oraz czasem, który przeznaczyli na szkolenie, raz na pół roku, w jednej kwocie, proporcjonalnie do ilości czasu poświęcanego na pracę, dodatek za udział w pracach związanych z prezydencją w UE (dalej: dodatek za prezydencję).

(2) Wysokość dodatku za prezydencję oraz częstotliwość jego wypłacania są ściśle powiązane z zadaniami związanymi z prezydencją, jakie otrzymują członkowie sztabu prezydencji, referenci i osoby odpowiedzialne za teczki tematyczne.

(3) Wysokość dodatku za prezydencję i częstotliwość jego wypłacania kształtują się w sposób następujący:

a) wysokość dodatku dla urzędników wyższego szczebla wykonujących zadania na rzecz organów przygotowujących obrady Rady Unii Europejskiej (grup roboczych, komisji) oraz urzędników pracujących na rzecz centralnych i międzyresortowych organów prezydencji w UE wynosi:

aa) w styczniu 2010 roku miesięczne pobory urzędnika,

ab) w lipcu 2010 roku i w styczniu 2011 roku dwukrotność miesięcznych poborów urzędnika;

ac) w lipcu 2011 roku trzykrotność miesięcznych poborów urzędnika;

b) wysokość dodatku dla urzędników wykonujących zadania z zakresu prezydencji, na rzecz organów przygotowujących obrady Rady Unii Europejskiej (grup roboczych, komisji), w tym (zastępców i przedstawicieli węgierskiego rządu, reprezentujących węgierskie stanowisko) oraz w przypadku urzędników zajmujących się centralnymi zadaniami związanymi z prezydencją i koordynowaniem działań międzyresortowych, wynosi

ba) w styczniu 2010 roku miesięczne pobory urzędnika,

bb) w lipcu 2010 roku i w styczniu 2011 roku półtorakrotność miesięcznych poborów urzędnika,

bc) w lipcu 2011 roku od dwukrotności do pięciokrotności miesięcznych poborów urzędnika;

c) w przypadku osób odpowiedzialnych za teczki tematyczne wysokość dodatku wynosi:

ca) w lipcu 2010 roku oraz w styczniu 2011 roku miesięczne pobory osoby odpowiedzialnej za teczki tematyczne,

cb) w lipcu 2011 roku od dwukrotności do trzykrotności poborów osoby odpowiedzialnej za teczki tematyczne,

d) w przypadku referentów wykonujących zadania na rzecz węgierskiej prezydencji w UE wysokość dodatku wynosi:

da) w lipcu 2010 roku oraz w styczniu 2011 roku jedne dodatkowe pobory,

db) w lipcu 2011 roku od dwukrotności do trzykrotności miesięcznych poborów.

(4) O wysokości dodatku wymienionego w podpunktach ac), bc), cb) i db) punktu (3) decyduje szef centralnego organu administracji państwowej, oceniając ilość i jakość dodatkowej pracy związanej z realizacją zadań wynikających z przewodnictwa w UE.

Artykuł 8.

Dodatek związany z przewodnictwem w UE może być przyznany urzędnikowi, który:

a) wypełnia zadania związane ze szkoleniem wynikającym z przewodnictwa w UE,

b) wypełnia zadania związane z prezydencją – zaś w przypadku referentów – jeżeli wypełniają oni swoje zadania przynajmniej w stopniu zgodnym z oczekiwaniami,

c) w chwili wypłacania dodatku wynikającego z przewodnictwa w UE pozostaje w stosunku służbowym.

Nagroda związana z prezydencją w UE

Artykuł 9.⁴

Artykuł 10.

Kwotę ramową przeznaczoną na nagradzanie członków sztabu przewodnictwa, urzędników i osób odpowiedzialnych za teczki tematyczne należy uwzględnić przy pracach nad projektem ustawy budżetowej.

⁴ Por. artykuł 6. rozporządzenia rządu nr 53/2009 (12. III.) patrz strona 10 – przyp. tłum.

Wejście w życie rozporządzenia

Artykuł 11.

- (1) Rozporządzenie powyższe nabiera mocy prawnej w dniu 1 stycznia 2008 roku.
- (2) Punkt (3) artykułu 7 powyższego rozporządzenia traci moc prawną w dniu 30 czerwca 2011 roku.

Artykuł 6 rozporządzenia rządu nr 53/2009 (12. III.):

- (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu i traci moc na dzień po wejściu w życie.
- (2) Tracą moc prawną: drugie zdanie punktu (1), punkty (5) - (8) artykułu 6, drugie zdanie punktu (9) artykułu 6 oraz artykuł 9 rozporządzenia rządu nr 374/2007.

Tłumaczenie z języka węgierskiego:

Szczepan Woronowicz

Dział Analiz i Opracowań Tematycznych